

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ
שלש אשרות הן:												■	מ.מ.
אילן שנטעו מתחלה לשם עבודת כוכבים - הרי זו אסורה												◊	מ.מ.
גידעו ופיסלו לשם עבודת כוכבים והחליף נוטל מה שהחליף												◊	מ.מ.
העמיד תחתיה עבודת כוכבים ונטלה - הרי זו מותרת.												◊	מ.מ.
והוא שהבריק והרכיב בגופו של אילן.	אמרי דבי ר' ינאי:											◊	מ.מ.
והאנן גידעו ופיסלו תנן												⚡	מ.מ.
אלא כי איתמר דרבי ינאי - לענין ביטול איתמר, דאף על גב דהבריק והרכיב בגופו של אילן, כי נטל מה שהחליף - שפיר דמי, דמהו דתימא: כיון דהבריק והרכיב בגופו של אילן, כאילן שנטעו מתחלה דמי - וליתסר כולה, קמ"ל.												!	מ.מ.
המשתחוה לאילן - תוספתיה אסורה.	שמואל:											◊	מ.מ.
גידעו ופיסלו לעבודת כוכבים והחליף - נוטל מה שהחליף	מתיב רבי אלעזר:											⚡	מ.מ.
גידעו ופיסלו אין, לא גידעו ופיסלו לא												⚡	מ.מ.
הא מני? רבנן היא, ושמואל דאמר כרבי יוסי בר יהודה	אמר לך שמואל:											!	מ.מ.
אילן שנטעו ולבסוף עבדו - אסור.	דאמר: [רבי יוסי בר יהודה]											!	מ.מ.
ממאי דרבי יוסי בר יהודה ורבנן בתוספת פליגי? דלמא תוספת לדברי הכל אסור, ובעיקרו פליגי:	מתקף לה רב אשי:											◊	מ.מ.
עיקרו נמי אסור, דכתיב: (דברים יב) ואשריהם תשרפון באש	דרבי יוסי בר יהודה סבר:											■	מ.מ.
עיקר אילן שרי, דכתיב: (דברים ז) ואשריהם תגדעון, איזהו אילן שגידעו אסור ועיקרו שרי? הוי אומר: אילן שנטעו ולבסוף עבדו	ורבנן סברי:											■	מ.מ.
וכי תימא: הא דלא מתרצינן הכי	[רב אשי]											⚡	מ.מ.
איפוך רבנן לדרבי יוסי בר יהודה ודרבי יוסי בר יהודה לרבנן	[רב אשי]											!	מ.מ.
אם כן, גידעו ופיסלו מאן קתני לה? לא רבנן ולא רבי יוסי בר יהודה, אי רבנן, בלא גידעו ופיסלו נמי תוספת אסורה, אי רבי יוסי בר יהודה, עיקר אילן נמי אסור												⚡	מ.מ.
אי בעית אימא: רבנן ואי בעית אימא: רבי יוסי בר יהודה:												!	מ.מ.
אי בעית אימא: רבי יוסי בר יהודה, כי קאמר רבי יוסי בר יהודה בלא גידעו ופיסלו עיקר אילן אסור - בסתמא, אבל גידעו ופיסלו - גלי אדעתיה דבתוספת ניהא ליה, בעיקר אילן לא ניהא ליה												■	מ.מ.
איבעית אימא: רבנן, גידעו ופיסלו איצטריכא ליה, ס"ד אמינא: כיון דעבד ליה מעשה בגופיה, עיקר אילן נמי ליתסר, קמשמע לן.												■	מ.מ.
איזו אשרה? כל שיש תחתיה עבודת כוכבים	[חכמים]											◆	מ.מ.
כל שעובדין אותה.	רבי שמעון:											◆	מ.מ.
ומעשה בצידן באילן שהיו עובדין אותו, ומצאו תחתיו גל												○	מ.מ.
בדקו את הגל הזה, ובדקוהו ומצאו בו צורה, אמר להן: הואיל ולצורה הן עובדין, נתיר להן את האילן.	אמר להן ר"ש:											■	מ.מ.
איזהו אשרה.												■	מ.מ.
והא אנן שלש אשרות תנן												⚡	מ.מ.
ה"ק: שתיים דברי הכל, ואחת מחלוקת דר"ש ורבנן												■	מ.מ.

❖ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
איזו היא אשרה שנחלקו בה ר"ש וחכמים?											▲	מה.
כל שיש תחתיה עבודת כוכבים	[חכמים]										! ◊	מה.
כל שעובדים אותה.	רבי שמעון:										! ◊	מה.
איזו היא אשרה סתם?											▲ ◊	מה.
כל שכומרים יושבין תחתיה ואין טועמין מפירותיה	רב:										! ◊	מה.
אפילו אמרי הגני תמרי לבי נצרפי - אסור, דרמי בי שיכרא ושתי ליה ביום אידם.	שמואל:										! ◊	מה.
הלכתא כשמואל.	אמיר: אמרו לי סבי דפומבדיתא:										! ◊	מה.
לא ישב בצילה, ואם ישב - טהור											■	מה: מ
ולא יעבור תחתיה, ואם עבר - טמא.											■	מה:
היתה גזולת את הרבים, ועבר תחתיה - טהור.											■	מה:
לא ישב בצילה.											■	מה:
פשיטא											⚡	מה:
לא נצרכא אלא לצל צילה.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:										! ◊	מה:
מכלל דבצל קומתה אם ישב - טמא?											⚡	מה:
לא, דאפי' לצל קומתה נמי אם ישב - טהור, והא קמ"ל, דאפילו לצל צילה לא ישב.											◊	מה:
ואם ישב - טהור.	איכא דמתני לה אסיפא:										■	מה: <
פשיטא											⚡	מה:
לא נצרכא אלא לצל קומתה.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:										! ◊	מה:
מכלל דלצל צילה אפילו לכתחלה ישב?											⚡	מה:
לא, הא קמ"ל, דאפילו לצל קומתה אם ישב - טהור.											◊	מה:
ולא יעבור תחתיה, ואם עבר - טמא.											■	מה: <
מ"ט?											▲	מה:
אי אפשר דליכא תקרובת עבודת כוכבים.											! ◊	מה:
מני?											▲	מה:
רבי יהודה בן בתירא היא												מה:
מנין לתקרובת עבודת כוכבים שמטמאה באהל? שנאמר: (תהלים קו) ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים, מה מת מטמא באהל, אף תקרובת עבודת כוכבים מטמא באהל.	דתניא, רבי יהודה בן בתירא:										■ ◊	מה:
היתה גזולת את הרבים, ועבר תחתיה - טהור.											■	מה: <
עבר או עובר?	איבעיא להו:										▲	מה:
עובר	רבי יצחק בן אלעזר משמיה דחזקיה:										! ◊	מה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge-שאלה- question- ^ תירוץ- answer- O ראייה- proof-
מקרא-key:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אם עבר.	רבי יוחנן:										!	◇	מה:
ולא פליגי: הא דאיכא דירכא אחרינא, הא דליכא דירכא אחרינא.											■	◇	מה:
רב ששת לשמעיה: כי מטית להתם ארהיטני.	[רב ששת]											◇	מה:
היכי דמי?											^		מה:
אי דליכא דירכא אחרינא											!		מה:
ל"ל ארהיטני? מישרא שרי?											ז		מה:
ואי דאיכא דירכא אחרינא											!		מה:
כי אמר ארהיטני מי שרי?											ז		מה:
לעולם דליכא דירכא אחרינא, ואדם חשוב שאני.											!	◇	מה:
זורעין תחתיה ירקות הגשמים אבל לא בימות החמה, והחזירין - לא בימות החמ' ולא בימות הגשמים	[רבנן]										◆	■	מה:
אף לא ירקות בימות הגשמים, מפני שהנביה נושרת עליהן והוה להן לזבל.	רבי יוסי:										◆	■	מה:
למימרא, דרבי יוסי סבר: זה וזה גורם - אסור, ורבנן אמרי: זה וזה גורם - מותר											ז	◇	מה:
הא איפכא שמעינן להן											ז		מה:
שוחק וזורה לרוח או מטיל לים	דתנן, רבי יוסי:										■	◇	מה:
אף היא נעשה זבל, ונאמר: (דברים יג) לא ידבק בידך מאומה מן החרם	אמרו לו: [רבנן]										■	◇	מה:
קשיא דרבנן אדרבנן, קשיא דר' יוסי אדרבי יוסי?											ז	◇	מה:
בשלמא דרבי יוסי אדרבי יוסי לא קשיא: התם דקאזיל לאיבוד - מתיר, הכא דלא קאזיל לאיבוד - אסור											!	◇	מה:
אלא דרבנן אדרבנן קשיא											ז	◇	מה:
איפוך.											!	◇	מה:
ואיבעית אימא: לא תיפוך, דר' יוסי - כדשנין, דרבנן - כדאמר רב מרי בריה דרב כהנא:											!	◇	מה:
מה שמשביח בעור פוגם בבשר	[רב מרי בריה דרב כהנא]										!		מה:
הכא נמי מה שמשביח בנביה פוגם בצל.											!		מה:
וסבר רבי יוסי: זה וזה גורם אסור?											ז	◇	מה:
נוטעין יחור של ערלה, ואין נוטעין אגוז של ערלה, מפני שהוא פרי	והתנן רבי יוסי:										■	◇	מה:
מודה רבי יוסי, שאם נטע והבריך והרכיב - מותר	ואמר רב יהודה אמר רב:										■	◇	מה:
מודה רבי יוסי, שאם נטע והבריך והרכיב - מותר	ותניא נמי הכי:										■	◇	מה:
וכי תימא, שני ליה לר' יוסי בין שאר איסורין לעבודת כוכבים											!	◇	מ.ט.
ומי שני ליה?											ז		מ.ט.
שדה שנודבלה בזבל עבודת כוכבים, וכן פרה שנתפטמה בכרשיני עבודת כוכבים - תני חדא: שדה תורע, פרה תשחט	והתניא: [תני חדא]										ז	◇	מ.ט.

מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שדה תבור, ופרה תרזה	ותניא אידיך:											מט.
מאי לאו הא ר' יוסי והא רבנן												מט.
לא, הא ר"א והא רבנן.												מט.
הי ר"א ורבנן?												מט.
אילימא ר"א ורבנן דשאר												מט.
שאר של חולין ושל תרומה שנפלו לתוך העיסה, לא בזה כדי לחמץ ולא בזה כדי לחמץ, ונצטרפו וחיימזו - ר"א אומר: אחר האחרון אני בא	דתנן: ר"א]											מט.
בין שנפל איסור לכתחלה ובין שנפל איסור לבסוף, אינו אסור עד שיהא בו כדי לחמץ	הכמים:											מט.
לא שנו אלא שקדם וסילק את האיסור, אבל לא קדם וסילק את האיסור - אסור	ואמר אביי:											מט.
וממאי דטעמא דר"א כדאביי? דלמא טעמא דר"א משום דאחר אחרון אני בא, אי גמיר באיסורא אסורה, ואי גמיר בהיתירא מותרין, בין סלקיה ובין לא סלקיה												מט.
אלא ר"א ורבנן דעצים												מט.
נטל הימנה עצים - אסורה בהנאה, הסיק בה את התנור - חדש יותץ, ישן יוצן, אפה בו את הפת - אסורה בהנאה, נתערבה באחרים - כולן אסורות בהנאה	דתנן: רבנן]											מט.
יוליך הנאה לים המלח	ר"א:											מט.
אין פדיון לעבודת כוכבים	אמרו לו: רבנן]											מט.
רבנן דפליגי עליה דר"א מאן נינהו?												מט.
אילימא רבנן דעצים												מט.
אחמורי מחמרי?												מט.
אלא רבנן דשאר												מט.
אימר דשמעת להו לרבנן דמקילי - בשאר, בעבודת כוכבים מי מקילי?												מט.
אלא לעולם הא רבי יוסי והא רבנן, ר' יוסי לדבריהם דרבנן אמר להו: לדידי זה וזה גורם מותר, לדידכו דאמרינתו, זה וזה גורם אסור, אודו לי מיהת אף ירקות בימות הגשמים.												מט.
ורבנן?												מט.
כדאמר רב מרי בריה דרב כהנא.	[רבנן]											מט.
הלכה כרבי יוסי.	רב יהודה אמר שמואל:											מט.
ההוא גינתא דאיזדבל בזבלא דעבודת כוכבים, שלח רב עמרם קמיה דרב יוסף												מט.
הלכה כרבי יוסי.	א"ל רב יוסף], הכי אמר רב יהודה אמר שמואל:											מט.
נטל ממנה עצים - אסורין בהנאה.												מט:
הסיק בהן את התנור, אם חדש - יותץ, ואם ישן - יוצן.												מט:
אפה בו את הפת - אסורה בהנאה. נתערבה באחרות - כולן אסורות בהנאה	[רבנן]											מט:
יוליך הנאה לים המלח	ר"א:											מט:
אין פדיון לעבודת כוכבים.	אמרו לו: רבנן]											מט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	מט:	
נטל הימנה כרכור - אסור בהנאה.													■	מט:
ארג בו את הבגד - אסור בהנאה. נתערב באחרים ואחרים באחרים - כולן אסורין בהנאה	[רבנן]												■	מט:
יוליך הנאה לים המלח	ר"א:												■	מט:
אין פדיון לעבודת כוכבים.	אמרו לו: [רבנן]												■	מט:
וצריכא, דאי אשמעינן קמייתא, בהא קאמר ר' אליעזר, משום דבעידנא דקא גמרה פת קלי לה איסורא, אבל כרכור דאיתיה לאיסורא בעיניה - אימא מודי לרבנן ואי אשמעינן כרכור, בהא קאמרי רבנן, אבל פת - אימא מודו ליה לר"א, צריכא.													■	מט:
הלכה כר"א.	רב חייא בריה דרבה בר נחמני אמר רב חסדא אמר זעירי:												■	מט:
הלכה כר"א.	איכא דאמרי, אמר רב חסדא: אמר לי אבא בר רב חסדא, הכי אמר זעירי:												■	מט:
לא שנו אלא פת, אבל חבית לא	רב אדא בר אהבה:												■	מט:
אפילו חבית מותרת.	רב חסדא:												■	מט:
ההוא גברא דאיתערב ליה חביתא דיון נסך בחמריה, אתא לקמיה דרב חסדא													○	מט:
שקול ארבע זוזי ושדי בנהרא, ונשתרי לך.	אמר: [רב חסדא]													מט:
כיצד מבטלה? קירסם וזירד, נטל ממנה מקל או שרביט, אפ"ל עלה - ה"ז בטלה.													■	מט:
שיפה לצרכה - אסורה, שלא לצרכה - מותרת.													■	מט:
אותן שפאין מה תהא עליהן?													■	מט:
פליגי בה רב הונא וחייא בר רב:													!	מט:
אסורין	חד: [רב הונא / חייא בר רב]												■	מט:
מותרין.	חד: [רב הונא / חייא בר רב]												■	מט:
תניא כמ"ד מותרין													■	מט:
עובד כוכבים ששיפה עבודת כוכבים, לצרכו - היא ושפאיה מותרין, לצרכה - היא אסורה ושפאיה מותרין	דתניא:												■	מט:
וישראל ששיפה עבודת כוכבים, בין לצרכה בין לצרכו - היא ושפאיה אסורין.													■	מט:
עבודת כוכבים שנשתברה - רב אמר: צריך לבטל כל קיסם וקיסם	איתמר: [רב]												■	מט:
עבודת כוכבים אינה בטלה אלא דרך גדילתה.	שמואל:												■	מט:
אדרבה, דרך גדילתה מי מבטלא?													?	מט:
אלא ה"ק: אין עבודת כוכבים צריכה לבטל אלא דרך גדילתה.	[שמואל]												■	מט:
לימא בהא קמיפלגי:													?	מט:
עובדין לשברין	מ"ס: [רב]												■	מט:
אין עובדין לשברין	ומ"ס: [שמואל]												■	מט:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ח ט י כ											
לא, דכ"ע - עובדין לשברין, והכא בשברי שברים קמיפלגי:											!	◊	מט:
שברי שברים אסורין	מ"ס: [רב]										!	♦	מט:
שברי שברים מותרין.	ומ"ס: [שמואל]										!	♦	מט:
ואיבע"א: דכ"ע - שברי שברים מותרין, והכא בעבודת כוכבי' של חליות ובהדיוט שיכול להחזירה קמיפלגי:											!	◊	מט:
כיון דהדיוט יכול להחזירה לא בטלה	מ"ס: [רב]										!	♦	מט:
אין עבודת כוכבים בטלה אלא דרך גדילתה דהיינו אורחיה, הא - לאו גדילתה היא, ואין צריכה לבטל.	ומ"ס: [שמואל]										!	♦	מט:
הדרן עלך כל הצלמים.												◊	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-חזרה לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת של פסקה story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רב יוסף בר אבא: איקלע רבה בר ירמיה לאתרין, ואתא ואייתי מתניתא בידיה:	רב יוסף בר אבא: איקלע רבה בר ירמיה לאתרין, ואתא ואייתי מתניתא בידיה:											
ולית נגר ולא בר נגר דיפרקינה.	[רבה בר ירמיה]											
אנא לא נגר אנא ולא בר נגר אנא ופריקנא - ליה	רב ששת:											
מאי קושיא ליה? דרב גידל	[רבה בר ירמיה]											
בעינא כעין פנים וליכא.	[רב ששת]											
מתליעין ומזהמין בשביעית ואין מתליעין ומזהמין במועד, כאן וכאן אין מגזמין, וסכין שמן לגזום בין במועד בין בשביעית	רב יוסף בר אבא: איקלע רבה בר ירמיה לאתרין, ואתא ואייתי מתניתא בידיה:											
ולית נגר ולא בר נגר דיפרקינה.	[רבה בר ירמיה]											
אנא לא נגר אנא ולא בר נגר אנא ומפרקינא לה	רבינא:											
מאי קא קשיא ליה? אילימא מועד אשביעית קא קשיא ליה, מאי שנא שביעית דשרי, ומ"ש מועד דאסור?	[רבה בר ירמיה]											
מי דמי? שביעית - מלאכה אסר רחמנא, טירחא שרי, מועד - אפי' טירחא נמי אסור	[רבינא]											
ואלא זיהום אגזום קא קשיא ליה, מ"ש זיהום דשרי, ומ"ש גזום דאסור?	[רבה בר ירמיה]											
מי דמי? זיהום אוקומי אילנא ושרי, גזום אברויי אילנא ואסור	[רבינא]											
ואלא זיהום אזיהום קא קשיא ליה	[רבה בר ירמיה]											
מתליעין ומזהמין בשביעית	דקתני:											
מזהמין את הנטיעות, וכורכין אותן, וקוטמין אותן, ועושין להם בתים, ומשקין אותן עד ר"ה	ורמינהי:											
עד ר"ה אין, בשביעית לא												
ודלמא כדבר עוקבא בר חמא	[רבינא]											
תרי קשקושי הוו, חד לאברויי אילנא ואסור, וחד לסתומי פילי ושרי	דאמר רב עוקבא בר חמא:											
ה"נ תרי זיהומי הוי, חד לאוקומי אילני ושרי, וחד לאברויי אילני ואסור												
ואלא סיכה אסיכה קא קשיא ליה	[רבה בר ירמיה]											
סכין שמן לגזום בין במועד ובין בשביעית	דקתני:											
סכין את הפגין, ומנקבין, ומפטמין אותן עד ר"ה	ורמינהי:											
עד ר"ה אין, בשביעית לא												
מי דמי? הכא אוקומי אילנא ושרי, התם פטומי פירא ואסור	[רבינא]											
בר ירמיה סיכה דמועד אזיהום דמועד קא קשיא ליה, מכדי האי אוקומי והאי אוקומי, מאי שנא האי דשרי, ומאי שנא האי דאסור? היינו דקא"ל: לית נגר ולא בר נגר דיפרקינה.	רב סמא בריה דרב אשי לרבינא:											
עבודת כוכבים שעובדין אותה במקל, שבר מקל בפניה - חייב, זרק מקל בפניה - פטור.	רב יהודה אמר רב:											
מאי שנא שבר? דהוה ליה כעין זבחה, זרק נמי הוה ליה כעין זריקה	אביי לרבא:											

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-רבי ישמעאל	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בעינא זריקה משתברת וליכא.	אמר ליה: [רבא]										!	◇	ג:
ספת לה צואה, או שנסך לפנייה עביט של מימי רגלים - חייב	איתיביה:										⚡	◇	ג:
בשלמא עביט של מימי רגלים - איכא זריקה משתברת, אלא צואה - מאי זריקה משתברת איכא?											⚡		גא:
בצואה לחה.											!	◇	גא:
לימא כתנאי:											⚡	◇	גא:
שחט לה חגב - ר' יהודה מחייב	[רבי יהודה]										⚡	◇	גא:
פוטרים	חכמים:										⚡	◇	גא:
מאי לאו בהא קמיפלגי:											⚡		גא:
אמרינן כעין זביחה	דמר סבר: [רבי יהודה]										⚡	◇	גא:
לא אמרינן כעין זביחה אלא כעין פנים	ומר סבר: [חכמים]										⚡	◇	גא:
לא, דכ"ע - לא אמרינן כעין זביחה, אלא כעין פנים בעינן, ושאני חגב, הואיל וצוארו דומה לצואר בהמה.											!	◇	גא:
עבודת כוכבים שעובדין אותה במקל, שבר מקל בפניה - חייב ונאסרת, זרק מקל לפנייה - חייב ואינה נאסרת.	ר"נ אמר רבה בר אבון אמר רב:											■	גא:
מאי שנא שבר? דהויא ליה כעין זביחה, זרק נמי הויא ליה כעין זריקה	רבא לר"נ:										⚡	◇	גא:
בעינן זריקה משתברת וליכא.	א"ל: [ר"נ]										!	◇	גא:
אלא מעתה, אבני בית מרקוליס במה יאסרו?											⚡	◇	גא:
אף לדידי קשיא לי, ושאלתיה לרבה בר אבון, ורבה בר אבון לחייל בר רב, וחייא בר רב לרב	א"ל: [ר"נ]										○		גא:
נעשה כמגדל עבודת כוכבים.	וא"ל: [רב]										!	◇	גא:
הניחא למ"ד: עבודת כוכבים של עובד כוכבים אסורה מיד, אלא למ"ד: עד שתעבד, תישתרי, דהא לא פלחה.	[רבא]										⚡	◇	גא:
כל אחת ואחת נעשית עבודת כוכבים ותקרובת לחברתה.	א"ל: [ר"נ]										!	◇	גא:
א"ה, בתרייתא מיהא תשתרי:	[רבא]										⚡		גא:
אי ידעת לה זיל שקלה.	א"ל: [ר"נ]										!		גא:
כל אחת ואחת נעשית תקרובת לעצמה ותקרובת לחברתה.	רב אשי:										!	◇	גא:
מצא בראשו כסות ומעות או כלים - הרי אלו מותרין פרכילי ענבים, ועטרות של שבלים, ויינות, שמנים וסלתות, וכל דבר שכיצא בו קרב לגבי מזבח - אסור.	תנן:										■	⚡	גא:
בשלמא יינות שמנים וסלתות, איכא כעין פנים ואיכא כעין זריקה משתברת, אלא פרכילי ענבים ועטרות של שבלים, לא כעין פנים איכא ולא כעין זריקה משתברת איכא											⚡		גא:
כגון שבצרן מתחלה לכך.	רבא אמר עולא:										!	◇	גא:
מנין לזבחה בהמה בעלת מום לעבודת כוכבים שהוא פטור? שנאמר: (שמות כב) זבחה לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו, לא אסרה תורה אלא כעין פנים.	רבי אבהו א"ר יוחנן:											■	גא:
במאי? אילימא בדוקין שבעין, השתא לבני נח חזיא לגבוה בכמה דידהו, לעבודת כוכבים מיבעיא?	הוי בה רבא:										⚡	◇	גא:
אלא במחוסר אבר, וכדרכי אלעזר	[רבא]										!	◇	גא:
מנין למחוסר אבר שהוא אסור לבני נח? שנאמר: (בראשית ו) ומכל החי מכל בשר שנים מכל, אמרה תורה: הבא בהמה שחיין ראשי אברין שלה.	דאמר ר' אלעזר:										■	!	גא:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story

◌ **קושיא-challenge**
 ^ **שאלה-question**
 ! **תירוץ-answer**
 ■ **ראייה-proof**

מקרא-key:

עבודה זרה-רבי ישמעאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האי ומכל החי מיבעי ליה למעוטי טריפה											◌	נא
(בראשית ו) מלהחיות זרע נפקא.											◌	נא
הניחא למ"ד: טריפה אינה יולדת, אלא למ"ד: טריפה יולדת, מאי איכא למימר?											◌	נא
קרא: אתך, אתך - בדומין לך.											◌	נא
ודלמא נח גופיה טריפה הוה											◌	נא
תמים כתיב ביה.											◌	נא
דלמא תמים בדרכין											◌	נא
צדיק כתיב ביה.											◌	נא
דלמא תמים בדרכיו, וצדיק במעשין											◌	נא
לא מצית אמרת דנח גופיה טריפה הוה, דאי ס"ד נח טריפה הוה, א"ל רחמנא: דכוותך עייל, שלמין לא תעייל?											◌	נא
השתא דנפקא מאתך, להחיות זרע למה לי?											◌	נא
אי מאתך, ה"א לצותא בעלמא, ואפי' זקן ואפי' סריס, קמ"ל להחיות זרע.											◌	נא
מנין לשוחט בהמה למרקוליס שהוא חייב? שנאמר: (ויקרא יז) ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים, אם אינו ענין לכדרכה, דכתיב: (דברים יב) איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם, תנהו ענין לשלא כדרכה.	רבי אלעזר:										◌	נא
והא להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:											◌	נא
עד כאן הוא מדבר בקדשים שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות, שהרי עונשן אמור, שנאמר: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו וגו', עונש שמענו, אזהרה מניין? ת"ל: (דברים	[תניא]										◌	נא
כל מקום שנאמר השמר ופן ואל - אינו אלא בלא תעשה	דאמר ר' אבין א"ר אילא:										◌	נא
מכאן ואילך הוא מדבר בקדשים שהקדישן בשעת היתר הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות, שנאמר: (ויקרא יז) למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זובחים, שהתרתו לך כבר, על פני השדה, מלמד שכל הזובח בבמה בשעת איסור הבמות, מעלה עליו הכתוב כאילו הוא זובח על פני השדה והביאום לה' - זו מצות עשה, ומצות לא תעשה מניין? ת"ל: (ויקרא יז) ולא יזבחו עוד את זבחייהם, יכול יהא עונש כרת? ת"ל: (ויקרא יז) חקת עולם תהיה זאת להם, זאת להם - ולא אחרת להם											◌	נא
קרי ביה ולא יזבחו, וקרי ביה ולא עוד.	רבא:										◌	נא
מצא בראשו מעות, כסות או כלים - הרי אלו מותרין											◌	נא
פרכילי ענבים, ועטרות של שבלים, ויינות ושמנים וסלתות, וכל דבר שכיוצא בו קרב ע"ג המזבח - אסור.											◌	נא
מנהני מילי?											◌	נא
כתוב אחד אומר: (דברים כט) ותראו את שקוציהם ואת גלוליהם עין ואבן כסף וזהב אשר עמהם, וכתוב אחד אומר: (דברים ז) לא תחמוד כסף וזהב עליהם, הא כיצד? עמהם דומיא דעליהם, מה עליהם - דבר של נוי אסור, שאינו של נוי מותר, אף עמהם - דבר של נוי אסור, ושאינו של נוי מותר.	רבי חייא בר יוסף א"ר אושעיא:										◌	נא
ואימא: עליהם דומיא דעמהם, מה עמהם - כל מה שעמהם, אף עליהם - כל שעליהם											◌	נא
א"כ, לא יאמר עליהם.											◌	נא
מעות דבר של נוי הוא											◌	נא
בכיס קשור ותלוי לו בצוארו.	אמרי דבי ר' ינאי:										◌	נא

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

challenge-קושיא ?
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראייה ■

מקרא-key:

עבודה זרה-רבי ישמעאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
כסות דבר של נוי הוא										?	◇	נא:
בכסות מקופלת ומונחת לו על ראשו.	אמרי דבי ר' ינאי:									!	◇	נא:
כלי דבר של נוי הוא										?	◇	נא:
דסחיפא ליה משכילתא ארישיה.	רב פפא:									!	◇	נא:
כל שהוא לפנים מן הקלקלין - אפי' מים ומלח אסור, חוץ לקלקלין - דבר של נוי אסור, שאינו של נוי מותר.	רב אסי בר חייא:										■ ◇	נא:
אין קלקלין לא לפעור ולא למרקוליס.	רבי יוסי בר חנינא, נקטינן:										■ ◇	נא:
למאי?										^		נא:
אילימא דאפי' פנים כחוץ דמי ושרי										!		נא:
השתא פעורי מפערין קמיה, מים ומלח לא מקרבין ליה?										?		נא:
אלא, אפי' חוץ ככפנים דמי ואסור.										!	◇	נא:
עבודת כוכבים שהיה לה גינה או מרחץ - נהנין מהן שלא בטובה, ואין נהנין מהן בטובה											■	נא:
היה שלה ושל אחרים - נהנין מהן בין בטובה ושלא בטובה.											■	נא:
עבודת כוכבים של עובד כוכבים אסורה מיד, ושל ישראל - אין אסורה עד שתיעבד.											■	נא:
בטובה - בטובת כומרין, שלא בטובה - שלא בטובת כומרין, לאפוקי טובת עובדיה דשרי.	אביי:										■ ◇	נא:
איכא דמתני לה אסיפא:											■ ◇	נא:
היה שלה ושל אחרים - נהנין מהן בטובה ושלא בטובה	[סיפא]										■ ◇	נא:
בטובה - בטובת אחרים, שלא בטובה - שלא בטובת כומרין.	אביי:										■ ◇	נא:
מאן דמתני אסיפא כ"ש ארישא, ומאן דמתני ארישא, אבל אסיפא כיון דאיכא אחרים בהדה, אפי' בטובת כומרין נמי שפיר דמי.											■ ◇	נא:
עבודת כוכבים של עובד כוכבים אסורה מיד.											■	נא:
מתני' מני? ר"ע היא											■	נא:
(דברים יב) אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים - בכלים שנשתמשו בהן לעבודת כוכבים הכתוב מדבר יכול עשאוהו ולא גמרוהו, גמרוהו ולא הביאוהו, הביאוהו ולא נשתמשו בהן, יכול יהו אסורים? ת"ל: אשר עבדו שם הגוים, שאין אסורין עד שיעבדו, מכאן אמרו: עבודת כוכבים של עובד כוכבים אינה אסורה עד שתיעבד, ושל ישראל - אסורה מיד, דברי ר' ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]									♦	■ ◇	נא:
חילוף הדברים: עבודת כוכבים של עובד כוכבים אסורה מיד, ושל ישראל - עד שתיעבד.	רבי עקיבא:									♦	■ ◇	נא:
בכלים שנשתמשו בהן לעבודת כוכבים הכתוב מדבר.	אמר מר:										■ ◇	נא:
הא מקומות כתיב										?		נא:
אם אינו ענין למקומות, דלא מיתסרי, דכתיב: (דברים יב) אלהיהם על ההרים - ולא ההרים אלהיהם, תנהו ענין לכלים, מכאן אמרו: עבודת כוכבים של עובד כוכבים אינה אסורה אלא עד שתעבד, ושל ישראל - מיד.										!	◇	נא:
והא בכלים אוקימנא לה										?	◇	נב:
אמר קרא: (דברים יב) אשר אתם יורשים אותם את אלהיהם, מקיש אלהיהם לכלים, מה כלים עד שיעבדו, אף אלהיהם נמי עד שיעבדו.										!	◇	נב:

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

disputants-חולקים ◆
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 מעשה-story O

מקרא-key:

עבודה זרה-רבי ישמעאל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	כ			
את הפסיק הענין.	ור"ע דלא מקיש, אמר לך:										■	◇		
ורבי ישמעאל, אשכחן עבודת כוכבים של עובד כוכבים דאין אסורה עד שתעבד, דישראל דאסורה מיד מנא ליה?												^	◇	
סברא הוא, מדעובד כוכבים עד שתעבד, דישראל אסורה מיד.	[רבי ישמעאל]											!	◇	
אימא: דישראל כלל וכלל לא?												?	◇	
השתא גניזה בעיא, איתסורי לא מיתסרא?												!	◇	
ואימא: כדעובד כוכבים												?	◇	
אמר קרא: (דברים ט) ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל, משעת עשייה קם ליה בחטא.												!	◇	
אימא: ה"מ למיקם גברא בחטא, איתסורי לא מיתסרא												?	◇	
אמר קרא: (דברים כז) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה, משעת עשייה קם ליה בארור.												!	◇	
אימא: ה"מ למיקם גברא בארור, איתסורי לא מיתסרא												?	◇	
תועבת ה' כתיב.												!	◇	
ור"ע?												?	◇	
דבר המביא לידי תועבה.	[רבי עקיבא]											!	◇	
ור"ע, עבודת כוכבים של עובד כוכבים דאסורה מיד מנא ליה?													^	◇
אמר קרא: (דברים ז) פסילי אלהיהם תשרפון באש, משפסלו נעשה אלוה.	עולא:											!	◇	
ואידך?												?	◇	
ההוא מיבעי ליה לכדתני רב יוסף	[רבי ישמעאל]											!	◇	
מנין לעובד כוכבים שפוסל אלוהו? שנאמר: פסילי אלהיהם תשרפון באש.	דתני רב יוסף:											■	!	◇
ואידך?												?	◇	
נפקא ליה מדשמואל	[רבי עקיבא]											!	◇	
כתיב: (דברים ז) לא תחמוד כסף וזהב עליהם, וכתיב: ולקחת לך, הא כיצד? פסלו לאלוה - לא תחמוד, פסלו מאלוה - ולקחת לך.	דשמואל רמי:											■	!	◇
ור"ע, אשכחן עבודת כוכבים של עובד כוכבים דאסורה מיד, דישראל עד שתעבד מנלך?												?	◇	
אמר קרא: (דברים כז) ושם בסתר, עד שיעשה לה דברים שבסתר.	רב יהודה:											!	◇	
ואידך?												?	◇	
ההוא מיבעיא ליה לכדרכי יצחק	[רבי ישמעאל]											!	◇	
מנין לעבודת כוכבים של ישראל שטעונה גניזה? שנאמר: ושם בסתר.	דא"ר יצחק:											■	!	◇
ואידך?												?	◇	
נפקא ליה מדרב חסדא אמר רב	[רבי עקיבא]											!	◇	
מנין לעבודת כוכבים של ישראל שטעונה גניזה? שנאמר: (דברים טז) לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח, מה מזבח טעון גניזה, אף אשרה טעונה גניזה.	דאמר רב חסדא אמר רב:											■	!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-רבי ישמעאל	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
ואידך?		;													נב.		
ההוא מיבעי ליה לכדר"ל	[רבי ישמעאל]	!													נב.		
כל המעמיד דיין שאינו הגון - כאילו נוטע אשרה בישראל, שנאמר: (דברים טז) שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך, וסמיך ליה: לא תטע לך אשרה כל עץ.	דאמר ר"ל:	!	■												נב.		
ובמקום תלמידי חכמים - כאילו נטעו אצל מזבח, שנאמר: אצל מזבח.	רב אשי:		■												נב.		
ריתך כלי לעבודת כוכבים, מהו?	בעי רב המנונא:												^	◇	נב.		
עבודת כוכבים דמאן?														^	נב.		
אילמא עבודת כוכבים דעובד כוכבים														!	נב.		
בין לר' ישמעאל ובין לר"ע משמשי עבודת כוכבים הן, ומשמשי עבודת כוכבים אין אסורין עד שיעבדו														;	נב.		
אלא עבודת כוכבים דישאל														!	◇	נב.	
אליבא דמאן?														^	נב.		
אילמא אליבא דר"ע														!	נב.		
השתא היא גופה לא מיתסר' עד שתעבד, משמשיה מיבעיא?														;	נב.		
אסורה מיד	ואלא אליבא דרבי ישמעאל דאמר:													!	◇	נב.	
מאי? משמשין ממשמשין גמרינן, מה התם עד שיעבדו אף הכא עד שיעבדו, או דלמא מינה גמר, מה היא אסורה מיד אף משמשיה אסורין מיד?														^	◇	נב.	
מאי איריא דקא מיבעיא ליה ריתך כלי? תיבעי ליה עשה														;	◇	נב.	
רב המנונא משום טומאה ישנה קמיבעיא ליה														!	◇	נב.	
כלי מתכות - פשוטיהן ומקבליהן טמאין, נשתברו - טהרו, חזר ועשאן כלים - יחזרו לטומאה ישנה	דתנן:													!	■	נב.	
כי הדרא טומאה - ה"מ לטומאה דאורייתא, אבל טומאה דרבנן לא, או דלמא ל"ש?	והכי קמיבעיא ליה: [רב המנונא]													!	^	◇	נב.
ותיבעי ליה שאר טומאות דרבנן														;	◇	נב.	
חדא מגו חדא קמיבעיא ליה: טומאה דרבנן מי הדרא או לא הדרא? את"ל לא הדרא, טומאה דעבודת כוכבים משום חומרא דעבודת כוכבים מי שווה רבנן כטומאה דאורייתא או לא?														!	◇	נב.	
תיקו.														■	◇	נב.	
תקרובת עבודת כוכבים של אוכלים, מהו? מי מהניא להו ביטול לטהרינהו מטומאה או לא?	בעי מיניה ר' יוחנן מר' ינאי:														^	◇	נב.
ותיבעי ליה כלים														;	◇	נב.	
כלים לא קמיבעיא ליה, כיון דאית להו טהרה במקוה טומאה נמי בטלה, כי קמיבעיא ליה - אוכלין														!	◇	נב.	
ותיבעי ליה עבודת כוכבי' גופה														;	◇	נב.	
עבודת כוכבים גופה לא מיבעיא ליה, כיון דאיסורה בטיל טומאה נמי בטלה														!	◇	נב.	
כי קא מיבעיא ליה - תקרובת לעבודת כוכבים של אוכלין, מאי? כיון דאיסוריה לא בטיל כדרב גידל, טומאה נמי לא בטלה, או דלמא איסור דאורייתא לא בטיל, טומאה דרבנן בטיל?														^	◇	נב:	
תיקו.														■	◇	נב:	
כלים ששימשו בהן בבית חוניו, מהו שישמשו בהן בבית המקדש?	בעא מיניה ר' יוסי בן שאול מרבי:														^	◇	נב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-רבי ישמעאל	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
וקא מיבעיא ליה אליבא דמ"ד: בית חוניו לאו בית עבודת כוכבים היא												◇	נב:
כהנים ששימשו בבית חוניו לא ישמשו במקדש שבירושלים, ואינו צריך לומר לדבר אחר	דתנן:											■	נב:
כהנים הוא דקנסינהו רבנן משום דבני דעה נינהו, אבל כלים לא, או - דלמא לא שנא?												■	נב:
אסורים הן, ומקרא היה בידינו ושכחנהו.	א"ל: [רבי]											!	נב:
(דברי הימים ב' כט) כל הכלים אשר הניח המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו	איתיביה: [ר' יוסי בן שאול]											■	נב:
מאי לאו הכנו - דאטבליהו, הקדשנו - דאקדישנהו												⚡	נב:
ברוך אתה לשמים שהחזרת לי אבדתי, הכנו - שגנונום והקדשנו - שהקדשנו אחרים תחתיהם.	א"ל: [רבי]											!	נב:
לימא מסייע ליה: מזרחית צפונית - בה גזוז בית חשמונאי את אבני המזבח ששקצו אנשי יון												■	נב:
ששקצו לעבודת כוכבים	ואמר רב ששת:											⚡	נב:
התם קרא אשכח ודרש, דכתיב: (יחזקאל ז) ובאו בה פריצים וחללוהו, איכא נעביד? ניתברינהו, (דברים כז) אבנים שלמות אמר רחמנא, ננסרינהו, (דברים כז) לא תניף עליהם ברזל אמר רחמנא.	רב פפא:											!	נב:
ואמאי? ליתברינהו ולישקלינהו לנפשייהו												⚡	נב:
בקשו לגנוז כל כסף וזהו שבעולם משום כסף ודהבא של ירושלים?	מי לא אמר רב אושעיא:											⚡	נב:
ירושלים היא רובא דעלמא?	והוינן בה:											⚡	נב:
בקשו לגנוז דינרא הדרייאנא טורינא שיפא, מפני טבעה של ירושלים, עד שמצאו לה מקרא מן התורה שהוא מותר: ובאו בה פריצים וחללוהו	אלא אמר אביי:											⚡	נב:
התם לא אשתמשו בהו לגבוה, הכא כיון דאשתמש בהו לגבוה, לאו אורה ארעא לאשתמושי בהו הדיוטא.												!	נב:
עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חבריו, וישראל אין מבטל עבודת כוכבים של עובד כוכבים.												■	נב:
המבטל עבודת כוכבים - מבטל משמשיה, ביטל משמשיה משמשין מותרין והיא אסורה.												■	נב:
עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חבריו.	מתני ליה ר' לר"ש בריה:											■	נב:
רבי, שנית לנו בילדותך: עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל ישראל.	א"ל: [ר"ש]											⚡	נב:
דישראל מי קא מבטלה? והא (דברים כז) ושם בסתר כתיב												⚡	נב:
לא נצרכה, שיש לו בה שותפות.	רב הילל בריה דרבי וולס:											!	נב:
בילדותו מאי קסבר, ובזקנותו מאי קסבר?												^	נב:
בילדותו סבר: ישראל אדעתא דעובד כוכבים פלח, כיון דעובד כוכבים מבטל דנפשיה, דישראל נמי מבטלה	[רבי]											!	נב:
ובזקנותו סבר: ישראל אדעתא דנפשיה פלח, כי מבטל עובד כוכבים - דנפשיה, דישראל לא בטיל.	[רבי]											!	נב:
איכא דמתני לה אסיפא:												■	נב:
ישראל אינו מבטל עבודת כוכבים של עובד כוכבים.	[סיפא]											■	נב:
פשיטא												⚡	נב:
לא נצרכה, שיש לו בה שותפות, וקמ"ל: ישראל הוא דלא מבטל דעובד כוכבים, אבל עובד כוכבים דנפשיה מבטל.	רב הילל בריה דרבי וולס:											!	נב:
איכא דמתני לה אברייתא												■	נב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

Talmud Navigator

עבודה זרה-רבי ישמעאל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עבודת כוכבים של ישראל אין לה בטילה עולמית.	ר"ש בן מנסיא:											ג
מאי עולמית?												ג
לא נצרכה, אלא שיש לו לעובד כוכבים בה שותפות, וקמ"ל, דישראל אדעתא דנפשיה פלח.	רב הליל בריה דרבי וולס:											ג
כיצד מבטלה? קטע ראש אונה, ראש חוטמה, ראש אצבעה. פחסה אע"פ שלא היסרה - ביטלה												ג
רקק בפניה, השתין בפניה, גררה, זרק בה את הצואה - הרי זו אינה בטילה.												ג
מכרה או משכנה - רבי אומר: ביטל	[רבי]											ג
לא ביטל.	חכמים:											ג
כי לא היסרה במאי ביטלה?												ג
שפחסה בפניה	רבי זירא:											ג
רקק בפניה, והשתין בפניה.												ג
מנה"מ?												ג
דאמר קרא: (ישעיהו ח) והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה, וכתוב בתריה: ואל ארץ יביט והנה צרה וחשכה וגו', דאע"ג דקלל מלכו ואלהיו ופנה למעלה - אל ארץ יביט.	חזקיה:											ג
מכרה או משכנה - רבי אומר: ביטל וכו'.												ג
זעירי א"ר יוחנן ור' ירמיה בר אבא אמר רב, ח"א: מחלוקת - בצורף עובד כוכבים, אבל בצורף ישראל - דברי הכל ביטל	הד: [עירי א"ר יוחנן/ ר' ירמיה בר אבא אמר רב]											ג
וחד אמר: בצורף ישראל מחלוקת.	הד: [עירי א"ר יוחנן/ ר' ירמיה בר אבא אמר רב]											ג
בצורף ישראל מחלוקת, אבל צורף עובד כוכבים דברי הכל לא ביטל, או דלמא בין בזה ובין בזה מחלוקת?	איבעיא להו:											ג
נראין דבריי כשמכרה לחבלה, ודברי חבריי שמכרה לעובדה	ת"ש, דאמר רבי:											ג
מאי לחבלה ומאי לעובדה?												ג
אילימא לחבלה - לחבלה ממש, לעובדה - לעובדה ממש												ג
מ"ט דמ"ד: ביטל, ומ"ט דמ"ד: לא ביטל?												ג
אלא לאו לחבלה - למי שעתיד לחבלה, ומנו? צורף ישראל, לעובדה - למי שעתיד לעובדה, ומנו? צורף עובד כוכבים												ג
וש"מ: בין בזה ובין בזה מחלוקת.												ג
נראין דבריי לחברי כשמכרה לחבלה, ומנו? צורף ישראל, שאף חבריי לא נחלקו עלי אלא כשמכרה לעובדה, אבל לחבלה - מודו לי.	לא, ה"ק, אמר רבי:											ג
הלוקח גרוטאות מן העובדי כוכבים ומצא בהן עבודת כוכבים, אם עד שלא נתן מעות משך - יהזיר, אם משנתן מעות משך - יוליך לים המלח	מיתבי:											ג
אי אמרת בשלמא: בצורף ישראל מחלוקת, הא מני? רבנן היא, אלא אי אמרת: בצורף עובד כוכבים מחלוקת, אבל בצורף ישראל דברי הכל ביטל, הא מני?												ג
שאני התם, דאדעתא דגרוטאות זבין, אדעתא דעבודת כוכבים לא זבין.												ג
לוה עליה, או שנפלה עליה מפולת, או שגנבוה ליסטין, או שהניחוה הבעלים והלכו למדינת הים, אם עתידין לחזור כמלחמת יהושע - אינה בטילה	תנו רבנן:											ג
וצריכא, דאי תנא לוה עליה, מדלא זבנה לא בטלה, אבל נפלה עליה מפולת, מדלא קא מפני לה - אימא בטולי בטלה, צריכא.												ג
ואי תנא נפלה עליה מפולת, משום דסבר: הא מנחת, כל אימת דבעינא לה שקילנא לה, אבל גנבוה לסטים, מדלא קא מהדר אבתרה בטולי בטלה, צריכא.												ג

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

Talmud Navigator

עבודה זרה-רבי ישמעאל	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא											
ואי תנא גבובה לסטין, משום דסברי: אי עובד כוכבים שקיל לה - מפלח פלח לה, אי ישראל שקלה - אידידי דדמיה יקרין מזבין לה לעובד כוכבים ופלח לה, אבל הניחוה הבעלים והלכו למדינת הים, מדלא אם עתידין לחזור כמלחמת יהושע - אינה בטילה.										■	◊
מידי מלחמת יהושע מיהדר הדור?										?	
ה"ק: אם עתידין לחזור - הרי הוא כמלחמת יהושע ואין לה בטילה.										■	◊
ולמה לי למיתלייה במלחמת יהושע?										?	
מלתא אגב אורחא קמ"ל, כי הא דאמר רב יהודה אמר רב:										!	◊
ישראל שזקף לבינה להשתחות לה ובא עובד כוכבים והשתחוה לה - אסרה	[רב יהודה אמר רב]									■	!
מנלן דאסרה?										^	!
כתחילה של א"י, דאמר רחמנא: (דברים יב) ואשריהם תשרפון באש, מכדי ירושה היא להם מאבותיהם, ואין אדם אוסר דבר שאינו שלן ואי משום הנך דמעיקרא, בביטולא בעלמא סגי להו אלא מדפלחו ישראל לעגל, גלו אדעתיהו דניחא להו בעבודת כוכבים, וכי אתו עובדי כוכבים, שליחותא דידהו עבדי ה"נ ישראל שזקף לבינה, גליא דעתיה דניחא ליה בעבודת כוכבים, וכי אתא עובד כוכבים ופלח לה, שליחותא דידהו קעביד.	רבי אלעזר:									!	!
ודלמא בעגל הוא דניחא להו, במידי אחרינא לא										?	◊
אמר קרא: (שמות לב) אלה אלהיך ישראל, מלמד שאיו לאלוהות הרבה.										!	◊
אימא: כל דבהדי עגל ניתסרו, מכאן ואילך נישתרי:										?	
מאן מוכח.										!	
עבודת כוכבים שהניחוה עובדיה, בשעת שלום - מותרת, בשעת מלחמה - אסורה.										■	■
בימוסאות של מלכים - הרי אלו מותרות, מפני שמעמידן אותה בשעה שהמלכים עוברים.										■	■
בית נמרוד - הרי היא כעבודת כוכבים שהניחוה עובדיה בשעת שלום ומותר, אע"ג דכי בדרינהו רחמנא כשעת מלחמה דמי, אי בעיא למיהדר הדור, מדלא הדור בטולי בטלה.	רבי ירמיה בר אבא אמר רב:									■	◊
בימוסאות של מלכים - הרי אלו מותרות.										■	<
וכי מפני שמעמידן אותה בשעה שהמלכים עוברין מותרין?										?	
מפני שמעמידן אותן בשעה שהמלכים עוברין, ומלכים מניחין דרך זו והולכין בדרך אחרת.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן, ה"ק:									!	◊
כי אתא עולא, יתיב אבימסא פגימא.	[עולא]									○	◊
בימוס שנפגם - אסור ואפי' למ"ד: אין עובדים לשברים, ה"מ עבודת כוכבים, דזילא ביה מלתא למפלח לשברים, אבל האי לא איכפת ליה	רב יהודה לעולא, והא רב ושמואל דאמרי תרויהו:									■	?
מאן יהיב לן מעפרא דרב ושמואל ומלאינן עיינין	א"ל: [עולא]									!	
בימוס שנפגם - מותר, ואפי' למ"ד: עובדין לשברים, ה"מ עבודת כוכבים, דכיון דפלחה זילא ביה מילת' לבטולה, אבל הני שקלי להאי ומייתו בימוס אחרינא.	הא רבי יוחנן ור"ל דאמרי תרויהו:									■	!
תניא כוותיה דר' יוחנן ור"ל:										■	
בימוס שנפגם - מותר, מזבח שנפגם - אסור עד שינתן רובו.	[תניא]									■	■
ה"ד בימוס, ה"ד מזבח?										^	
בימוס - אבן אחת, מזבח - אבנים הרבה.	רבי יעקב בר אידי אמר רבי יוחנן:									!	◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קשיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-רבי ישמעאל		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
מאי קרא? (ישעיהו כז) בשומו כל אבני מזבח כאבני גיר מנופצות לא יקומו אשרים וחמנים, אי איכא כאבני גיר מנופצות - לא יקומו אשרים וחמנים, אי לאו - יקומו.	חזקיה:	■									◇
נעבד - שלו אסור, ושל חבירו מותר.	תנא:										◇
איזהו נעבד? כל שעובדים אותו בין בשוגג ובין במזיד, בין באונס ובין ברצון	ורמינהי:							⚡			◇
האי אונס היכי דמי? לאו כגון דאנס בהמת חבירו והשתחוה לה								⚡			◇
לא, כגון שאנסוהו עובדי כוכבים והשתחוה לבהמתו דידה.	רמי בר חמא:							!			◇
אונס רחמנא פטריה, דכתיב: (דברים כב) ולנערה לא תעשה דבר.	מתקיף לה רבי זירא:							⚡			◇
הכל היו בכלל לא תעבדם, וכשפרט לך הכתוב: (ויקרא יח) וחי בהם - ולא שימות בהם, יצא אונס, והדר כתב רחמנא: ולא תחללו את שם קדשי, דאפילו באונס, הא כיצד? הא בצנעא, והא בפרהסיא.	אלא אמר רבא:							!			◇
תניא דמסייעא לך:	רבנן לרבא:							■			◇
בימוסאות של עובדי כוכבים בשעת הגזרה, אף על פי שהגזרה בטלה - אותן בימוסאות לא בטלו.	[תניא]							■	■		◇
אי משום הא לא תסייען, אימר ישראל מומר הוא ופלה לה ברצון.	אמר להו: [רבא]							■			◇
לא תימא אימר, אלא ודאי ישראל מומר הוא ופלה לה ברצון.	רב אשי:							■			◇
כגון שניסך לעבודת כוכבים יין על קרניה.	חזקיה:									!	◇
האי נעבד הוא? האי בימוס בעלמא הוא ושרייה	מתקיף לה רב אדא בר אהבה:									⚡	◇
כגון שניסך לה יין בין קרניה, דעבד בה מעשה	אלא אמר רב אדא בר אהבה:									!	◇
אף על פי שאמרו המשתחוה לבהמת חבירו לא אסרה, עשה בה מעשה אסרה.	וכי הא דאתא עולא אמר רבי יוחנן:									!	◇
כבר תרגמה רב הונא לשמעתיך בבבל	אמר להו רב נחמן, פוקו ואמרו ליה לעולא:									■	◇
היתה בהמת חבירו רבוצה בפני עבודת כוכבים, כיון ששחט בה סימן אחד - אסרה.	רב הונא:									■	◇
מנא לך דאסרה?								^			◇
אילימא מכהנים										!	◇
ודלמא שאני כהנים, דבני דעה נינהו								⚡			◇
ואלא מאבני מזבח										!	◇
ודלמא כדר"פ								⚡			◇
ואלא מכלים, דכתיב: (דברי הימים ב' כט) ואת כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו										!	◇
הכנו - שגנזנום, והקדשנו - שהקדשנו אחרים תחתיהן	ואמר מר:							■	!		◇
והא אין אדם אוסר דבר שאינו שלן										⚡	◇
אלא כיון דעבד בהו מעשה איתסרו להו										!	◇
הכא נמי כיון שעשה בה מעשה - אסרה.										!	◇
אע"פ שאמרו המשתחוה לקרקע עולם לא אסרה, חפר בה בורות שיחין ומערות - אסרה.	כי אתא רב דימי א"ר יוחנן:									■	◇
אע"פ שאמרו המשתחוה לבעלי חיים לא אסרו, עשאן חליפין לעבודת כוכבים - אסרו.	כי אתא רב שמואל בר יהודה א"ר יוחנן:									■	◇

<p>מזמרה- statement קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer ראייה- proof</p>	<p>♦ חולקים- disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story</p>
--	---

עבודה זרה-רבי ישמעאל		Talmud Navigator											
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
פליגו בה רבי ישמעאל ב"ר יוסי ורבנן:	כי אתא רבין אמר:										◊	נד:	
חליפין אסורין, חליפי חליפין מותרין	חד: [רבי ישמעאל ב"ר יוסי /רבנן]									♦	◊	נד:	
אפילו חליפי חליפין נמי אסורין.	וחד: [רבי ישמעאל ב"ר יוסי /רבנן]									♦	◊	נד:	
מ"ט דמ"ד: חליפי חליפין אסורין?										^	◊	נד:	
אמר קרא: (דברים ז) והיית חרם כמוהו, כל שאתה מהיה ממנו הרי הוא כמוהו.										!	◊	נד:	
ואידך?										ז	◊	נד:	
אמר קרא: הוא, ולא חליפי חליפין.	[אידך]									!	◊	נד:	
ואידך?										ז	◊	נד:	
ההוא מיבעי ליה למעוטי ערלה וכלאי הכרם, שאם מכרן וקידש בדמיהן - מקודשת.	[אידך]									!	◊	נד:	
ואידך?										ז	◊	נד:	
ערלה וכלאי הכרם לא צריכי מיעוטא, דהויא להו עבודת כוכבים ושביעית שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.	[אידך]									!	◊	נד:	
עבודת כוכבים, הא דאמרן.										!	◊	נד:	
שביעית, דכתיב: (ויקרא כה) כי יובל היא קדש תהיה לכם, מה קדש תופס את דמיו ואסור, אף שביעית תופסת את דמיה ואסורה										!	◊	נד:	
אי מה קדש תופס את דמיו ויוצא לחולין, אף שביעית תופסת את דמיה ויוצאה לחולין										!	ז	◊	נד:
ת"ל: תהיה, בהוייתה תהא, הא כיצד? לקח בפירות שביעית בשר - אלו ואלו מתבערין בשביעית, לקח בבשר דגים - יצא בשר נכנסו דגים, בדגים יין - יצאו דגים נכנס יין, ביין שמן - יצא יין ונכנס שמן, הא כיצד? אחרון אחרון נתפס בשביעית, ופרי עצמו אסור.										!	!	◊	נד:
ואידך?										ז	◊	נד:	
שני כתובין הבאין כאחד מלמדין, ואיצטריך הוא למעוטינהו.	קסבר: [אידך]									!	◊	נד:	
שאלו את הזקנים ברומי: אם אין רצונו בעבודת כוכבים, למה אינו מבטלה?											ז	◊	נד:
אילו לדבר שאין צורך לעולם בו היו עובדין היה מבטלו, הרי הן עובדין לחמה וללבנה ולכוכבים ולמזלות, יאבד עולמו מפני השוטים?	אמרו להן: [הזקנים]										!	◊	נד:
אמרו להן: א"כ, יאבד דבר שאין צורך לעולם בו, ויניח דבר שצורך העולם בו											ז	◊	נד:
אף אנו מחזיקין ידי עובדיהן של אלו, שאומרים: תדעו שהן אלוהות שהרי הן לא בטלו.	אמרו להן: [הזקנים]										!	◊	נד:
שאלו פלוסופין את הזקנים ברומי: אם אלהיכם אין רצונו בעבודת כוכבים, מפני מה אינו מבטלה?	ת"ר:										ז	◊	נד:
אילו לדבר שאין העולם צורך לו היו עובדין הרי הוא מבטלה, הרי הן עובדין לחמה וללבנה ולכוכבים ולמזלות, יאבד עולם מפני השוטים? אלא עולם כמנהגו נוהג, ושוטים שקלקלו עתידין ליתן את הדין.	אמרו להם: [הזקנים]										!	◊	נד:
דבר אחר: הרי שגול סאה של חטים והלך זורעה בקרקע, דין הוא שלא תצמח, אלא עולם כמנהגו נוהג והולך, ושוטים שקלקלו עתידין ליתן את הדין.											!	◊	נד:
דבר אחר: הרי שבא על אשת חבירו, דין הוא שלא תתעבר, אלא עולם כמנהגו נוהג והולך, ושוטים שקלקלו עתידין ליתן את הדין.											!	◊	נד:
אמר הקב"ה: לא דיין לרשעים שעושין סלע שלי פומבי, אלא שמטריחין אותי ומחתימין אותי בעל כרחי.	והיינו דאמר ריש לקיש:										■	◊	נד:
שאל פלוסופוס אחד את ר"ג, כתוב בתורתכם: (דברים ד) כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא אל קנא, מפני מה מתקנא בעובדיה ואין מתקנא בה?											ז	◊	נד:
אמשול לך משל, למה"ד? למלך בשר ודם שהיה לו בן אחד, ואותו הבן היה מגדל לו את הכלב והעלה לו שם על שם אביו, וכשהוא נשבע - אומר: בחיי כלב אבא, כששמע המלך, על מי הוא כועס, על הבן הוא כועס או על הכלב הוא כועס? הוי אומר: על הבן הוא כועס.	אמר לו: [רבן גמליאל]										!	◊	נד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראייה
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-רבי ישמעאל	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא												◇	נד:
אמר לו: כלב אתה קורא אותה? והלא יש - בה ממש											;		נד:
ומה ראית?	אמר לו: [רבן גמליאל]										;		נד:
אמר לו: פעם אחת נפלה דליקה בעירנו, ונשרפה כל העיר כולה ואותו בית עבודת כוכבים לא נשרף							o					◇	נד:
אמשול לך משל, למה"ד? למלך ב"ו שסרחה עליו מדינה, כשהוא עושה מלחמה, עם החיים הוא עושה או עם המתים הוא עושה? הוי אומר: עם החיים הוא עושה.	אמר לו: [רבן גמליאל]											■	נד:
א"ל: כלב אתה קורא אותה, מת אתה קורא אותה, א"כ יאבדנה מן העולם											;		נד:
אילו לדבר שאין העולם צריך לו היו עובדין הרי הוא מבטלה, הרי הן עובדין לחמה וללבנה, לכוכבים ולמזלות, לאפיקים ולגאיות, יאבד עולמו מפני שוטים? וכן הוא אומר: (צפניה א) אסוף אסף כל מעל פני האדמה נאם ה', אסף אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי הים והמכשלות את הרשעים וגו', וכי מפני שהרשעים נכשלים בהן יאבדו מן העולם? והלא לאדם הן עובדין, (צפניה א) והכרתי את האדם מעל פני האדמה וגו'?	אמר לו: [רבן גמליאל]											!	נד: